

உ
சிவமயம்

மாரியம்மன் தாலாட்டு

மாரியம்மன் தாலாட்டுப் பாடல்கள்
திருமதி சின்னப்பு மகேஸ்வரி அவர்களால்
அன்பளிப்பாக வழங்கப்பெற்றது

எத்தேசங்களிலும் இடைவிடாமற்
சிந்தித்துவரும்

மாரியம்மன் தாலாட்டு

விநாயகர் துதி.

காப்பு.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பூதலத்தில் யாவர்களும் பேராதரவா யென்னாளும்
மாதரசியென்று வாழ்த்துகின்ற மாரியம்மன்
சீதானார் தங்கை சிறப்பான தாலாட்டைக்
காதலுடனோதக் கணபதிதன் காப்பாமை

வெண்சந்துரை

முந்தமுந்த விநாயகனே முக்கண்ணனார் தன்மகனே
கந்தருக்கு முன்பிறந்த கற்பகமே முன்னடவாய்
வேலருக்கு முன்பிறந்த விநாயகரே முன்னடவாய்
வேம்படியிற் பிள்ளையாரே விக்கினரே முன்னடவாய்
பேழைவயிற்றோனே பெருச்சாளிவாகனரே
காரணமால்மருகா செல்வக் கணபதியே
சீரான நல்மருகா செல்வக் கணபதியே
ஒற்றைகொம்போனே உமையாள்திருமகனே
கற்றைச் சடையணிந்த கங்காதரன் மகனே
வித்தைக்கு விநாயகனே வெண்ணெயுண்டேர்ன் மருகா
மத்தகரிமுகவா மாயோன் மருகோனே
ஐந்துகரத்தோனே யானைமுகத்தோனே
தந்தமதவாரணனே தற்பரனே முன்னடவாய்
நெஞ்சிற் குடியிருந்து நீயெனக்கு முன்னடவாய்
பஞ்சஞ்சு மெல்லடியாள் பார்வதியாள் புத்திரனே
வேழமுகத்தோனே விநாயகரே முன்னடவாய்
சடைபுனையுஞ் சங்கரனார் சற்புத்திரா வாருமையா
முன்னடக்கும் பிள்ளையார்க்கு கண்ணடக்கம் பொன்னாலே

கண்ணடக்கம் பொன்னாலே காற்சிலம்பு முத்தாலே
முத்தாலே தண்டைகொஞ்ச முன்னடவாய்பிள்ளையாரே
செல்வக் கணபதியுள் சீர்பாதம் நான்மறவேன்.

சரஸ்வதி துதி.

தாயே சரஸ்வதியே சங்கரியே முன்னடவாய்
என்தாயே கலைவாணி ஏகவல்லி நாயகியே
வாணி சரஸ்வதியே வாக்கில் குடியிருந்து
என்னாவில் குடியிருந்து நல்லோசை தாருமம்மா
கமலாசனத்தாளே காரடி பெற்றவளே
என்குரலில் குடியிருந்து கொஞ்சடி பெற்றவளே
என்னாவு தவறாமல் நல்லோசை தாருமம்மா
மாரியம்மன் தன்கதையை மனமகிழ்ந்து நான்பாட
படவேட்ட மர்ந்தவளே பரசுராமனைப் பெற்றவளே
கன்னனூர் மாரிமுத்தை கைதொழுது நான்பாட
பின்னமொன்று மில்லாமல் புறமிருந்து காருமம்மா

மாரியம்மன் துதி

மாயிமகமாயி மணிமந்திர சேகரியே
ஆயிவுமையவளே ஆதிசிவன் தேவியரே
மாரித்தாய் வல்லியரே மகராசி காருமம்மா
மாயன் சகோதரியே மாரிமுத்தே வாருமம்மா
ஆயன் சகோதரியே ஆஸ்தான மாரிமுத்தே
தாயே துரந்தரியே சங்கரியே வாருமம்மா
திக்கெல்லாம் போற்று மெக்கால தேவியரே
எக்கால தேவியரே திக்கெல்லாம் நின்றசக்தி
கன்னபுரத்தாளே காரண சவுந்தரியே
காரண சவுந்தரியே நாரணனார் தங்கையம்மா
நாரணனார் தங்கையம்மா நல்லமுத்துமாரியரே
நல்லமுத்துமாரியரே நாககன்னி தாயாரே
உன்-கரகம் பிறந்ததம்மா கன்னனூர் மேடையிலே
உன்-வேம்பு பிறந்ததம்மா விஜயநகர் பட்டணமாம்
உன்-சூலம் பிறந்ததம்மா துலங்குமணி மண்டபத்தில்
உன்-அலகு பிறந்ததம்மா அயோத்திநகர் பட்டணமாம்
உன்-சிலம்பு பிறந்ததம்மா சிவலிங்க பாறையிலே
உன்-பிரம்பு பிறந்ததம்மா பிச்சாண்டி சந்தியாம

உன்-உடுக்கை பிறந்ததம்மா உத்திராஷூ பூமியிலே
 உன்-பம்பை பிறந்ததம்மா பனிங்குமா மண்டபத்தில்
 உன்-கருத்து பிறந்ததம்மா கஞ்சகிரியிந்திரபுரம்
 உன்-குமாரவர்க்கந்தான்றழைக்க
 கொம்பனையேமாரிமுத்தே
 உனக்குமுன்று கரகமம்மா முத்தான நாற்கரகம்
 உனக்குஐந்து கரகமம்மா அசைந்தாடும் பொற்கரகம்
 உனக்குஏழு கரகமம்மா எடுத்தாடும் பொற்கரகம்
 உனக்கு - பத்து கரகமம்மா பதிந்தாடும் பொற்கரகம்
 வேப்பிலையும் பொற்கரகம் வீதிவிளையாடிவர
 ஆயிரங் கண்ணுடையாள் அலங்காரி வாருமம்மா
 பதினாயிரங் கண்ணுடையாள் பராசக்தி வாருமம்மா
 துலுக்காண எல்லையெல்லாம் குலுக்காடப் பெண்பிறந்த
 துலுக்காணத் தெல்லைவிட்டு துரந்தரியே வாருமம்மா (தாய்
 தாயே துரந்தரியே சங்கரியே வாருமம்மா
 மலையாள தேசமெல்லாம் விளையாடப் பெண்பிறந்தாய்
 மலையாளதேசம் விட்டு வாருமம்மா இந்தமுகம்
 சமைந்தாய் சமையபுரம் சாய்ந்தாய் கன்னபுரம்
 இருந்தாய்விராடபுரம் இனியிருந்தாய் கன்னபுரம்
 சமையபுரத்தானே சாம்பிராணி வாசகியே
 சமையபுரத் தெல்லைவிட்டு தாயாரே வாருமம்மா
 கன்னபுரத்தானே காரணிசவுந்தரியே
 கன்னபுரத் தெல்லைவிட்டு காரணியே வந்தமரும்
 கடும்பாடி எல்லையெல்லாங் காவல்கொண்ட மாரிமுத்தே
 ஊத்துக் காட்டமர்ந்தவளே உதிரபலி கொண்டவளே
 படவேட்டமர்ந்தவளே பரசுராமனைப் பெற்றவளே
 படவேட்டை விட்டுமெள்ள பத்தினியே வாருமம்மா
 பெரியபாளையத் தமர்ந்த பேச்சியெனுமாரியரே
 பெரியபாளையத்தை விட்டு பேரரசி வாருமம்மா
 ஆரணி பெரியபாளையமாம் அதிலிருக்கு மாற்றங்கரை
 ஆற்றங்கரை மேடைவிட்டு ஆச்சியரே வாருமம்மா
 விராமபட்டண மமர்ந்த வேதாந்த மாரிமுத்தே
 கோலியனூ ரெல்லையிலே குடிகொண்ட மாரிமுத்தே
 அந்தரத்திற் றேரோட அருகே செடிலசைய
 உச்சில் றேரோட உயர்ந்த செடிலசைய
 மச்சியிற் றேரோட மகரச் செடிலசைய

பக்கங் கயிறோட பாரச் செடிலசைய
 ஆண்டகுரு தேசிகரை அறியாத மானிடரைத்
 தூண்டிவிட்டு ஆட்டிவைக்கத் தோன்றினாய் ந்யொருத்தி
 சதியாய் ந்யமர்ந்தாய் தனிப்பசு காவுகொண்டாய்
 எல்லையிலே ந்யமர்ந்தாய் எருமைகிடா காவுகொண்டாய்
 உன்னைப்போல் தெய்வம் உலகத்தில் கண்டதில்லை
 என்னைப்போல் பிள்ளைகள் தானெங்குமுண்டு வையகத்தில்
 கோர்த்தமுத்து வடமசைய கொங்கைரெண்டும் பாலொழுக
 ஏற்றவர்க்கு வரந்தருவாய் எக்கால தேவியரே
 எக்கால தேவியரே திக்கெல்லா மாண்டவளே
 திக்கெல்லா மாண்டவளே திகம்பரியே வாருமம்மா
 முக்கோண சக்கரத்தில் முதன்மையாய் நின்றசத்தி
 அக்கோணந்தனில் வந்து ஆச்சியரே வந்தமரும்
 தாயே தூரந்தரியே சங்கரியே வாருமம்மா
 மாயிமருளியரே மணிமந்திர சேகரியே
 வல்லாண்மைக் காரியரே வழக்காடு மாரிமுத்தே
 வல்லாரைக் கொன்றாய் நீவலியவரை மார்பிளந்தாய்
 நீலிகபாலியம்மா நிறைந்ததிருச் சூலியரே
 நாலுமுலை யோமகுண்டம் நடுவே கனகசபை
 கனகசபை வீற்றிருக்கும் காரண சவுந்தரியே
 காரண சவுந்தரியே நாரணனார் தங்கையரே
 நாரணனார் தங்கையரே நல்லமுத்துமாரியரே
 நடலைச் சுடலையம்மா நடுச்சுடலை தில்லைவனம்
 தில்லைவனத் தெல்லைவிட்டு திரும்புமம்மா யிந்தயுகம்
 வார்ப்புச் சிலையாளே வஜ்ஜிரமணித் தேராளே
 தூண்டித் துடைப்பருமன் தூண்டி முள்ளுகைப்பருமன்
 மண்டையிலே தைத்தமுள்ளு மார்புருகிப் போகுதம்மா
 பக்கத்திற்றைத்த முள்ளு பதைத்துத் துடிக்குதம்மா
 தொண்டையிலே தைத்தமுள்ளு தோளுருகிப் போகுதம்மா
 கத்திபோல் வேப்பிலையை கதறவிட்டாய் லோகமெங்கும்
 ஈட்டிபோல் வேப்பிலையை இனியனுப்பிக் கொண்டவளே
 பத்திரிக்குள்ளிருக்கும் பாவனையை யாரறிவார்
 வேப்பிலைக்குள்ளிருகும் வித்தைதனை யாரறிவார்
 செடிலோதுடைப் பருமன் தூண்டிமுள்ளுகைப் பருமன்
 தூண்டிமுள்ளைத் தூக்கித் துடுக்கடக்கும் மாரிமுத்தே
 ஒற்றைச் செடிலாட ஊரனைத்தும் பொங்கலிட

இரட்டைச் செடிலாட இரண்டமனைத்தும் பொங்கலிட
 பக்கச் செடிலாட படைமன்னர் கொக்கரிக்க
 பரமசிவன் வாசலிலே பாற்பகவு காவுகொண்டாய்
 எமனிட வாசலிலே எருமைக்கிடா காவுகொண்டாய்
 எருமைக்கிடா காவுகொண்டாய் எக்கால தேவியரே
 எக்கால தேவியரே திக்கெல்லா மாண்டசக்தி
 காசிவளநாட்டாளே கன்னியா குமரியரே
 காசிவள நாட்டைவிட்டு கட்டழகி வாரும்மா
 ஊசிவளநாடு உத்தியாக் குமரிதேசம்
 அறியாதாள் பாடுகிறேன் அம்மை திருக்கதையை
 தெரியாதாள் பாடுகிறேன் தேவி திருக்கதையை
 எட்டிரண்டு நானறியேன் ஏழையம்மா வுன்னடிமை
 பத்தென்றா லொன்றறியேன் பாலனம்மா வுன்னடிமை
 பாடவகையறியேன் பாட்டின்பயனறியேன்
 வருந்தவகை யறியேன் வர்ணிக்கப் பேரறியேன்
 பேருமறியே னம்மா பெற்றவளே என்தாயே
 குழந்தை வருந்துவது கோவிலுக்குக் கேட்கலையோ
 மைந்தன் வருந்துவது மாளிகைக்குக் கேட்கலையோ
 பாலன் வருந்துவது பார்வதியே கேட்கிலையோ
 கோயிலடிமையம்மா கொண்டாடும் பாலனம்மா
 மாளிகையை விட்டு மாதாவே வாரும்மா
 சந்நிதியை விட்டுத் தாயாரே வாரும்மா
 அரண்மனையை விட்டு ஆத்தாளே வாரும்மா
 கோயிற் கடிமையம்மா கொண்டாடும் பாலனம்மா
 சந்நிதி மைந்தனம்மா சங்கரியே பெற்றவளே
 வருந்தி யழைக்கிறேனே வண்ணமுகங் காணாமல்
 தேடி யழைக்கின்றேனே தேவிமுகங் காணாமல்
 ஏழைக் குழந்தையம்மா எடுத்தோர்க்குப் பாலனம்மா
 பாலன் குழந்தையம்மா பார்த்தார்க்குப் பாலனம்மா
 மைந்தன் குழந்தையம்மா மகராசி காரும்மா
 கல்லோ உன்மனது கரையலையோ எள்ளளவும்
 இரும்போ உன்மனது இரங்கலையோ எள்ளளவும்
 கல்லுங் கரைந்திடுமுன் மனங்கரையா தென்னவிதம்
 இரும்பு முருகிடுமுன் னிருதயமுருகா தென்னவிதம்
 முன்செய்த தீவினையோ முற்காலத்துப் பயனோ
 பெரியோர்செய்த தீவினையோ பெற்றவளே சொல்லு

ஏதுமறியேன் நான் ஈஸ்வரியெ சொல்லுமம்மா (மம்மா)
 கடும்பாடி யெல்லையிலே கட்டழகி வீற்றிருப்பாய்
 கடும்பாடி யெல்லைவிட்டு கட்டழகி வாருமம்மா
 கரகத்தழகியரே கட்டழகி மாரிமுத்தே
 கரகத்து மீதிருந்து கட்டழகி கொஞ்சமம்மா
 கும்பத் தழகியம்மா கோபாலன் தங்கையரே
 கும்பத்து மீதிருந்து கொஞ்சமம்மா பெற்றவளே
 கொஞ்சமம்மா பெற்றவளே குறைகளொன்றும் வாராமல்
 உனக்கு-பட்டு பளபளென பாடகக்கால் சேறாட
 உனக்கு-முத்து மொளமொளென்ன மோதிரக்கால் சேறாட
 உலகமெல்லாம் முத்தெடுப்பாய் உள்ளபடி தான்வந்தாய்
 தேசமெல்லாம் முத்தெடுப்பாய் தேவி கன்னனூராளே
 முத்தெடுத்து தான்புகுந்தாய் உத்தமியே மாரிமுத்தே
 உனக்கு-தாழங்குறக்கூடை தனிக்கட்டும் பொன்னாலே
 குறக்கூடை முத்தெடுத்து கொம்பனையே நீபுகுந்தாய்
 கோவிலின் சந்தடியில் கூப்பிட்டால் கேளாதோ
 அரண்மனைச் சந்தடியில் அழைத்தாலுங் கேளாதோ
 மாளிகையின் சந்தடியில் மாதாவே கேட்கிலையோ
 மக்களின் சந்தடியோ மருமக்கள் சந்தடியோ
 பிள்ளைகளின் சந்தடியோ பேரன்மார் சந்தடியோ
 அனந்தல் பெருமையோ ஆசார சந்தடியோ
 சந்தடியை நீக்கியம்மா தாயாரு மிங்கேவா
 கொல்லிமலை யாண்டவனைக் குமர குருபரனை
 காத்தவராயனைத் தான் கட்டழகி தானழையும்
 தொட்டியத்துச் சின்னானைத் துரைமகனைத் தானழையும்
 மதுரை வீரப்பனையென் மாதாவே தானழையும்
 பாவாடை ராயனைத்தான் பத்தினியே தானழையும்
 கருப்பண்ண சுவாமியையுங் கட்டழகி தானழையும்
 சங்கிலி கருப்பனைத்தான் சடுத்தியிற் றானழையும்
 முத்தா லுராவுத்தன் முளையுள்ள சேவகரை
 பெரியபாளையத் தமர்ந்த பேச்சியென்னும் மாதாவே
 பாளையக்காரி யம்மா பழிகாரி மாரிமுத்தே
 கன்னனூர் மாரிமுத்தே கலகலென நடனமிடும்
 உன்னைப் பணிந்தவர்க்கு உற்றதுணை நீயிரம்மா
 ஆதி பரமேஸ்வரியே அருகேதுணை நீயிரம்மா
 உன்னைப்போல் தெய்வத்தை உலகத்தில் கண்டதில்லை

என்னைப்போல் மைந்தபலர் எங்குமுண்டு வையகத்தில்
 உன்-மகிமை யறிந்தவர்கள் மண்டலத்தில் யாருமில்லை
 உன்-சேதி யறிவாரோ தேசத்து மானிடர்கள்
 உன்-மகிமையை நானறிந்து மண்டலத்தில் பாடவந்தேன்
 உன்-மகிமை யறியாதுலகில் மாண்டமனு கோடியுண்டு
 உன்-சேதி யறியாதுலகில் மாண்டமனு கோடியுண்டு
 தப்புபிழை வந்தாலும் சங்கரியே நீபொறுத்து
 ஆறுதப்பு நூறுபிழை அடியார்கள் செய்ததெல்லாம்
 மனதுநீ பொறுத்து மனமகிழ்ச்சி யாகவேணும்
 தேவிமனம் பொறுத்து தீர்க்கமுடன் ரக்ஷியம்மா
 கொண்டுமனம் பொறுத்து கொம்பனையே காருமம்மா
 காக்கக் கடனுனக்கு காரண சவுந்தரியே
 காரடி பெற்றவளே காலுதலை நோகாமல்
 வேணுமென்று காரடிநீ வேப்பஞ் சிலையாளே
 பக்கந் துணையிருந்து பாலகனைக் காருமம்மா
 பொரிபோ லெழும்பிநீ பூரித்து ஆலித்து
 ஆலித்து நீயெழும்பி ஆத்தா ளிறங்குமம்மா
 சிரசினில் முத்தையம்மா தற்காத்து நீயிறக்கும்
 முகத்தினில் முத்தையம்மா முன்னதாய் நீயிறக்கும்
 கழுத்தினில் முத்தையம்மா கட்டழகி நீயிறக்கும்
 தோளினில் முத்தையம்மா தூரந்தரியே நீயிறக்கும்
 மார்பினில் முத்தையம்மா மாதாவே நீயிறக்கும்
 வயிற்றினில் முத்தையம்மா மகேஸ்வரியே நீயிறக்கும்
 துடையினில் முத்தையம்மா தேவியரே நீயிறக்கும்
 முழங்காலில் முத்தையம்மா மீனாக்ஷி நீயிறக்கும்
 கணுக்காலில் முத்தையம்மா காமாக்ஷி நீயிறக்கும்
 பாதத்தில் முத்தையம்மா பாரி லிறக்கிவிடும்
 பூமியி லிறக்கிவிடும் பெற்றவளே காருமம்மா
 பெற்றவளே எள்தாயே பேரரசி மாரிமுத்தே
 உற்றதுணை யிருந்தும் உகந்தரியே காருமம்மா
 உன்னைவிடப் பூமிதனில் உறுதுணை வேறுமுண்டோ
 பக்கந் துணையிருந்து பாதுகாத்து ரக்ஷியம்மா
 செக்கச் சிவந்தவளே செங்கண்ணன் தங்கையரே
 மங்கையெனும் மாதரசி மகராசி வாருமம்மா
 திங்கள் வனிதயரே தேவி கன்னூராளே
 எங்கள்குல தேவியரே ஈஸ்வரியே கண்பாரும்

மங்கள் விநோதி மாதாவே கண்பாரும்
 ஏழைக்கிரங்காமல் இப்படியே நீயிருந்தால்
 வாழ்வதுதா னெக்காலம் வார்ப்புச் சிலையாளே
 ஆயிமகமாயி ஆரணங்கு சொற்காரணியே
 மாயி மகமாயி மணிமந்திர சேகரியே
 இரங்கிரங்குந் தாயாரே எங்களைக் காப்பாற்றும்மா
 மாரித்தாய் வல்லியே மகாராசி காரும்மா
 வீரணன் சோலையிலே ஆரணமதான சக்தி
 நீதிமன்னர் வாசலிலே நேராய்க் கொலுவிருந்தாய்
 கொலுவிருந்த சக்தியரே கோர்த்தமுத்து நீயிறக்கும்
 கோர்த்தமுத்து நீயிறக்கும் கொம்பனையே மாரிமுத்தே
 போட்டமுத்து நீயிறக்கும் பொய்யாத வாசகியே
 பொய்யாத வாசகியே புண்ணியவதி ஈஸ்வரியே
 செடிலோதுடைப் பருமன் தூண்டிமுள்ளோகைப் பருமன்
 அடங்காத மானிடரை ஆட்டிவைக்கும் மாரிமுத்தே
 துஷ்டர்கள் தெண்டனிடத் துடுக்கடக்கு மாரிமுத்தே
 கண்டவர்கள் தெண்டனிடக் கலக்கமிடு மாரிமுத்தே
 அண்டாத பேர்களிட ஆணவத்தை தானடக்கி
 இராஜாக்களெல்லோரும் நலமாகத் தான்பணிய
 மகுடமுடி மன்னர் மனோன்மணியைத் தான்பணிய
 கிரீடமணி தரித்த கீர்த்தியுள்ள ராஜாக்கள
 மகுடமுடி மந்திரிகள் வந்துமன்னித் தெண்டனிட்டுநிற்க
 பட்டத் துரைகள் படைமுகத்து ராஜாக்கள்
 வெட்டிக் கெலித்துவரும் வேதாந்த வேதியர்கள்
 துஷ்டர்களைத் தானடக்கும் சூலிகபாலி யம்மா
 அடங்காத மானிடரை அடிமைபலி கொண்டசக்தி
 மிஞ்சிவரும் சாட்சதரை வெட்டிவிருதுண்ட கண்ணே
 தஞ்சமென்ற மானிடரைத் தற்காக்கும் தயாபரியே
 அவரர் தாம்பணிய ஆக்கினையைப் பெற்றவளே
 சிவனுடனே வாதாடும் சித்தாந்த மாரிமுத்தே
 அரசனுடன் வாதாடும் ஆஸ்தான மாரிமுத்தே
 பிரமனுடன் வாதாடும் பெற்றவளே மாரிமுத்தே
 விஷ்ணுவுடனே வாதாடும் வேதாந்த மாரிமுத்தே
 எமனுடன் வாதாடும் எக்கால தேவியரே
 தேவருடன் வாதாடும் தேவிகன்ன னூராளே
 கன்ன புரத்தாளே காரண சவுந்தரியே

காரண சவுந்தரியே கர்த்தரிட தேவியரே
 நெருப்பம்மா உன்சொருபம் நிஷ்டூரக் காரிகையே
 அனலம்மா உன்சொருபம் ஆஸ்தான மாரிமுத்தே
 கனலம்மா உன்சொருபம் தரிக்கமுடி போகாது
 அண்டா நெருப்பேயம்மா ஆதிபர மேஸ்வரியே
 காத்தனைப் பெற்றவளே கட்டழகி மாரிமுத்தே
 தொட்டியத்துச் சின்னானைத் தொழுதுவரப் பண்ணசக்தி
 கருப்பனையுங் கூடவேதான் கண்டுபணிய வைத்தாய்
 பெண்ணரசிக்காகப் பிள்ளையைக் கழுவில் வைத்தாய்
 ஆணழகிக்காகப் பிள்ளையைக் கழுவில் வைத்தாய்
 அடங்காத பிள்ளையென ஆண்டவனைக் கழுவில்வைத்தாய்
 துஷ்டனென்று சொல்லித் துடுக்கடக்கிக் கழுவில்வதைத்தாய்
 பாரினில் முத்தையம்மா பத்தினியே தாயாரே
 வாரி யெடுக்கவொரு வஞ்சியரை யுண்டுபண்ணாய்
 முத்தெடுக்குந்தாதி மோகனப் பெண்ணே யென்று
 தாதியரைத் தானழைத்துத் தாயாரே முத்தெடுப்பாய்
 முத்தெடுத்து தான்புகுந்து உத்தமியாள் மாரிமுத்தே
 மாயி மகமாயி மணிமந்திரச் சேகரியே
 ஆயிவுமை யவளே ஆஸ்தான மாரிமுத்தே
 பாரமுத்தை நீயிறக்கிப் பாலகனைக் காருமம்மா
 காரடி பெற்றவளே காலுதலை நோகாமல்
 சொற்கெளாப் பிள்ளையென்று தூண்க் கழுவில்வைத்தாய்
 கழுதனக்கு மோர்வார்க்கக் கட்டழகி யுண்டுபண்ணாய்
 நல்லதங்கை யுண்டுபண்ணாய் நற்கழுவுக்கு மோர்வார்க்க
 உறியில் தயிர்வார்க்க உத்தமியே யுண்டுபண்ணாய்
 உன்மகனைக் காத்தாற்போ லிவ்வுமையைக் காருமம்மா
 எவ்வளவு நேரம்மா ஏறெடுத்துப் பாருமம்மா
 கடுகளவு நேரம்மா கண்பார்க்க வேணுமம்மா
 கடைக்கண்ணால் நீபார்த்தால் கடைத்தேறிப் போவேனம்மா
 பாரளந்தோன் தங்கையரே பாலகனைக் காருமம்மா
 பேரரசி மாரிமுத்தே மைந்தர்களைக் காருமம்மா
 மகமாயி மாரிமுத்தே மைந்தர்களைக் காருமம்மா
 பெற்றவளே மாரிமுத்தே பிள்ளைகளைக் காருமம்மா
 ஆரழகி மாரிமுத்தே அடிமைகளைக் காருமம்மா
 பூணாரம் பூண்டசக்தி பிள்ளைகளைக் காருமம்மா
 பாரமெடுக்க வேதான் பாலகனா லாகுமோதான்

பூணாரம் தானெடுக்கப் பிள்ளைகளா லாகுமோதான்
 வருத்தப் படுத்தாதே மாதாவே கண்பாரும்
 பாலன் படுத்துயரம் பாக்கியவதி பார்க்கிலையோ
 மைந்தன் படுத்துயரம் மாதாவே பார்க்கிலையோ
 குழந்தை படுத்துயரம் கொம்பனையே பார்க்கிலையோ
 சிற்றடிகள் படுத்துயரம் தேவியரே பார்க்கிலையோ
 பூணார முத்திரையை பெற்றவளே தானிறக்கும்
 ஆபரண முத்திரையை ஆத்தா னிறக்கு மம்மா
 இரங்கிரங்குந் தாயாரே எங்களைக் காப்பாற்றும்மா
 அடிமைதனைக் காப்பாற்றி ஆணழகி நீயிறக்கும்
 கும்பத்து மாரியரே கொலுவி லலங்காரியரே
 கொலுவி லலங்காரியரே கோத்தமுத்து நீயிறக்கும்
 கோத்தமுத்து நீயிறக்கும் கொம்பனையே மாரிமுத்து
 பாரியென்றால் மழைபொழியும் தேவியென்றால் தேன்சொரியும்
 தேவியென்றால் தேன்சொரியும் திரிபுர சுந்தரியே
 திரிபுர சுந்தரியே தேசத்து மாரியே
 பொன்னுமுத்து மாரியரே பூரண சவுந்தரியே
 தாயாரே பெற்றவளே சத்தகன்னி சுந்தரியே
 பேருமறியே னம்மா பெற்றவளே தாயாரே
 குருடன் கைக்கோலென்று கொம்பனையே நீயறிவாய்
 கோலைப் பிடுங்கிக்கொண்டால் குருடன் பிழைப்பானோ
 இப்படிக்கு நீயிருந்தா லினிப்பிழையோம் தாயாரே
 கலிபிறக்கு முன்பிறந்த கனத்ததோர் மாரிமுத்தே
 யுகம்பிறக்கு முன்பிறந்த உத்தண்ட மாரிமுத்தே
 கலியுகத்தில் தாயே கண்கண்ட தெய்வம்நீ
 உன்னைப்போல் தெய்வம் உலகத்தில் கண்டதில்லை
 என்னைப்போல் மைந்தர் எங்குமுண்டு வையகத்தில்
 அனலை மதியாய் நீயாவரையுஞ் சட்டைபண்ணாய்
 புனலைமதியாய் நீ பூலோகஞ் சட்டைபண்ணாய்
 வருந்தி யழைக்கிறேனுன் திருமுகத்தைக் கானாமல்
 பாலகனைக் காத்துப் பாதத்தா லுதைத்துவிடு
 மைந்தனைக் காத்துநீ மகராசி யுதைத்துவிடு
 குழந்தையைக் காத்துநீ கொம்பனையே யுதைத்துவிடு
 ஆதி பரஞ்சோதி அங்குகண்ணே வாரும்மா
 வெள்ளிக் கிழமையிலே கொள்ளிக்கண் மாரியரே
 வெள்ளியிலும் திங்களிலும் வேண்டியபேர் பூசைசெய்ய

பூசை முகத்திற்குப் போனெனென்று சொல்லாதே
 இந்தமனை யிடத்தி லீஸ்வரியே வந்தருள்வாய்
 வந்தமனை வாழும்மா இருந்தமனை யீடேறும்
 இருந்தமனை யீடேற ஈஸ்வரியே வந்தருள்வாய்
 கண்பாரும் கண்பாரும் கனகவல்லி தாயாரே
 நண்பான பிள்ளைகளை நலிந்திடநீ செய்யாதே
 உன்னை நம்பினாரை ஓய்ந்துவிடச் செய்யாதே
 அந்நீதஞ் செய்யாதே ஆயி மகமாயி
 வேம்பு ரதமேறி வித்தகியே வாருமம்மா
 பச்சிலை ரதமேறி பார்வதியே வாருமம்மா
 கொலுவி லிருந்தசக்தி கோத்தமுத்தை நீயிறக்கும்
 போட்டமுத்தை நீயிறக்கும் பூலோக மாரிமுத்தே
 கேளிக்கை யாகக் கனிமொழியே முத்திறக்கும்
 அரும்பாலகன் தன்னை அவஸ்தைப் படுத்தாதே
 வருத்தப் படுத்தாதே மாதாவே கண்பாரும்
 அன்ன மிறங்கலம்மா ஆத்தாளே கண்பாரும்
 ஊட்டத்தை நீகொடுத்து உத்தமியே காருமம்மா
 இரக்கங் கொடுத்துநீ ஈஸ்வரியே காருமம்மா
 காருமம்மா பெற்றவளே காலுதலை நோகாமல்
 எங்கேயோ பாராமுகமா யிருந்தேனென்று சொல்லாதே
 அந்திசந்தி பூசையிலே அசதியா யெண்ணாதே
 ஒட்டாரம் பண்ணாதே ஓங்கார மாரிமுத்தே
 பாவாடம் நேருமம்மா பழிகள்வந்து சேருமம்மா
 பாவாடம் நேர்ந்ததென்றால் பாருலகு ஏற்காது
 கண்டார் நகைப்பார்கள் கலியுகத்தா ரேசுவார்
 கலியுகத்தா ரேசுவார்கள் கட்டழகி மாரிமுத்தே
 பார்த்தார் நகைப்பார்கள் பரிகாசம் பண்ணுவார்கள்
 நாவைப் படைத்தவர்கள் நாணயங்கள் சொல்லுவார்கள்
 பார்த்தோர் நகைக்கவம்மா பரிகாசம் பண்ணாதே
 கச்சிப் பதியாளே காமாட்சி தாயாரே
 தாயாரே பெற்றவளே தயவுவைத்துக் காருமம்மா
 மாதாவே பெற்றவளே மனம்பொறுத்துக் காருமம்மா
 பார்வதியே பெற்றவளே பட்சம்வைத்துக் காருமம்மா
 ஆயிரங் கண்ணுடைய அலங்காரி வாருமம்மா
 பதினாயிரம் முத்தினிலே பார்ற்றெடுத்த வாணிமுத்து
 ஆயிரங்கண் முத்துதனி லாத்தாள் வந்தெழுந்தாள்

நாகத்தின் கண்ணேயம்மா நல்லவிடப் பாம்பே
 சேஷத்தின் கண்ணேயம்மா சின்னவிடப் பாம்பே
 அஞ்சுதலை நாகமம்மா கொஞ்சுவினை யாடுதம்மா
 பத்துத்தலை நாகமம்மா பதிந்துவினை யாடுதம்மா
 செந்தலை நாகமம்மா சேர்ந்துவினை யாடுதம்மா
 கருந்தலை நாகமம்மா காக்குதம்மா வுன்கொலுவில்
 சேஷனென்ற பாம்பையெல்லாம் சேரவே பூண்டசக்தி
 நாகமென்ற பாம்பையெல்லாம் நலமாகப் பூண்டசக்தி
 அரவமெனும் பாம்பையெல்லாம் அழகாக பூண்டசக்தி
 ஆபரணமாய்ப் பூண்டாய் அழகுள்ள பாம்பையெல்லாம்
 நாகங் குடைபிடிக்க நற்பாம்பு தாலாட்ட
 பூணாரமாய்ப் பூண்டாயுன் பொன்திரு மேனியெல்லாம்
 தாலாட்டத் தாலாட்டத் தாயார் மனதிரங்க
 சேஷன் குடைகவியச் செந்நாகம் வட்டமிட
 வட்டமிட்டு வீற்றிருந்தாய் மாரிகன்ன னூராளே
 மார்மேல் நாகமம்மா மடிமேல் புரண்டாட
 தோள்மேல் நாகமம்மா துடைமேற் புரண்டாட
 மார்மேலும் தோள்மேலும் வண்ண மடிமேலும்
 கொஞ்சிவினை யாடுதம்மா கோபாலன் தங்கையரே
 ஏழையா லாகுமோதான் ஈஸ்வரியைத் தோத்தரிக்க
 இல்லையென்பார் பங்கில் ஈஸ்வரி மாரிமுத்தே
 குழந்தையா லாகுமோதான் கொம்பனையைத் தோத்தரிக்க
 அடியேனா லாகுமோதான் ஆத்தானைத் தோத்தரிக்க
 எந்தனா லாகுமோதான் ஈஸ்வரியைத் தோத்தரிக்க
 நிலலா யரைநாழி நிஷ்டூரி தாண்டவியே
 உண்டென்பார் பங்கில் ஒளிவிளக்காய் நின்றசக்தி
 பார்த்தோர்க்குச் செல்வனம்மா பாலன் குழந்தையம்மா
 உன்னைப் பகைத்தோர்க்கு உறுமார்பி லாணியம்மா
 நினைத்தோர்க்குத் தெய்வம்மா எதிர்த்தாருக்கு மார்பிலாணி
 தாயேநீ வாருமம்மா தற்பரையாய் நின்றசக்தி
 வாக்கிட்டால் தப்பாது வரங்கொடுத்தால் பொய்யாது
 பொய்யாது பொய்யாது பூமலர்கள் பொய்யாது
 பூவிரண்டு பூத்தாலும் நாவிரண்டு பூக்காது
 மறவரிட வாசலிலே மல்லிகைப்பூ வாசனையை
 மறவ ரறிவாரோ மல்லிகைப்பூ வாசனையை
 குறவரிட வாசலிலே குடமல்லி பூத்தாலும்

குறவ ரறிவாரோ குடமல்லி வாசனையை
 பன்றி முதுகினில் பன்னீரைப் பூசினக்கால்
 பன்றியறி யுமோதான் பன்னீரின் வாசனையை
 என்னாலே யாகுமோதான் ஈஸ்வரியைத் தோத்தரிக்க
 மைந்தனா லாகுமோதான் மாதாவை நமஸ்கரிக்க
 பிள்ளையா லாகுமோதான் பெற்றவளை நமஸ்கரிக்க
 பாலனா லாகுமோதான் பார்வதியை நமஸ்கரிக்க
 எச்சி லொருகோடி இளந்தீட்டு முக்கோடி
 தீட்டு மொருகோடி தெருவெங்குந் தாமுண்டு
 கன்னிகைகள் தட்டு கலந்தோடி வந்தாலும்
 ஆறுதப்பு நூறுபிழை அடியார்கள் செய்தாலும்தாயெ
 மனம்பொறுத்து தயவாகக் காருமம்மா
 எச்சிற் கலந்ததென்று இடையேபோய் நிற்காதே
 தீட்டுக் கலந்தாலும் தேவி மனம்பொறுத்து
 எச்சிற் கலந்தாலும் ஈஸ்வரியே மனம்பொறுத்து
 பட்சம் வைத்துக் காருமம்மா பராபரியே அங்குகண்ணே
 விருப்பம்வைத்துக் காருமம்மா விருது படைத்தசக்தி
 நீலிகபாலி யம்மா நிறைந்த பஞ்சாட்சரியே
 சூலிகபாலி யம்மா சுந்தரியே மாரிமுத்தே
 நிஸ்ரூ காரியே விஸ்தாரமுள்ள சக்தி
 வேப்பிலையால் தான்தடவி விசிறிமுத் தழித்துவிடு
 ஆனபரா சக்தியரே யம்மைமுத் தழித்துவிடு
 இரங்கிரங்குந் தாயாரே ஈஸ்வரியே நான்பிழைக்க
 படவேட் டமர்ந்தவளே பரசுராமனைப் பெற்றவளே
 ஊத்துகாட் டமர்ந்தவளே உதிரபலி கொண்டவளே
 வீராம் பட்டண மமர்ந்த மாரிமுத்தே
 சமைந்தாய் சமயபுரம் சாதித்தாய் கண்ணபுரம்
 கண்ணபுரத் தெல்லையெல்லாம் காவல்கொண்ட மாரியரே
 எக்கால தேவியரே ஈஸ்வரியே யிறக்குமம்மா
 திக்கெல்லாம் பேர்படைத்த தேசத்து மாரிமுத்தே
 அண்டபுவன மெல்லாம் புண்டரிக முள்ளசக்தி
 கச்சிப் பதியாளே காமாட்சி தாயாரே
 கைலாச லோகமெல்லாம் காவல்கட்டி யாண்டவளே
 பாதாள லோகமெல்லாம் பரதவிக்கப் பண்ணசக்தி
 காலைக்கொலுவி லம்மா காத்திருந்தா ராயிரம்பேர்
 உச்சிக் கொலுவில்லம்மா உகந்திருந்தா ராயிரம்பேர்

அந்திக்கொலுவி லம்மா அமர்ந்திருந்தா ராயிரம்பேர்
 கட்டியக் காரரெல்லாம் கலந்தெச் சரிக்கைபண்ணப்
 பாடும்புலவ ரெல்லாம் பண்பிசைத்துப் பாடல்சொல்ல
 வடுகர் துலுக்கரம்மா மராட்டியர் கன்னடியர்
 கன்னடியர் காவலுடன் கர்நாட்டுப் பட்டாணியர்
 இட்டசட்டை வாங்காத இடும்பரெல்லாம் காத்திருக்க
 போட்டசட்டை வாங்காத பொந்திலியர் காத்திருக்க
 வடுகர் துலுக்கரம்மா மறுதேசப் பட்டாணியர்
 வேடிக்கை பார்த்திருந்தாள் வேப்பஞ் சிலையாளும்
 கேளிக்கை பார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள் மாரிமுத்து
 மாயமெல்லா முன்மாயம் மருளரெல்லா முன்மருளர்
 மருளர் தழைக்கவம்மா மருமக்க வீடேற
 பொலிசட்டி தானெடுக்கும் புத்திரர்கள் தான்றழைக்க
 வேதங்கள் தாம்தழைக்க விண்ணவர்க வீடேற
 குமாரவர்க்கம் தான்தழைக்கக் கொம்பனையே கண்பாரும்
 மைந்தர்கள் தான்தழைக்க மாதாவே கண்பாரும்
 காஞ்சி புரியிலேதான் கர்த்தரையும் நீ நினைத்து
 கர்த்தரையும் நீ நினைத்து காமாட்சி பூசைபண்ணாய்
 கங்கை முழுகியம்மா கிளிமொழியே தவமிருந்தாய்
 வைகை முழுகியம்மா வனமயிலே தவமிருந்தாய்
 பொய்கை முழுகியம்மா பெற்றவளே தவமிருந்தாய்
 தவத்தில் மிகுந்தவளே சத்தகன்னி தாயாரே
 ஆற்றுமண லெடுத்து அரனாரை யுண்டுபண்ணாய்
 சேற்றுமண லெடுத்துச் சிவனாரை யுண்டுபண்ணாய்
 கம்பநதிக் கரையில் காமாட்சி தவமிருந்தாய்
 இருநூற்றுக் காதவழி திருநீற்றால் கோட்டையிட்டாய்
 திருநீற்றால் கோட்டையிட்டாய் திகம்பரியே மாரிமுத்தே
 அருணாசலந் தனிலே ஈசான்ய மூலையிலே
 திருவண்ணா மலையிலேதான் தேவி தவமிருந்தாய்
 அருணாசலந் தனிலே ஆத்தாள் தவமிருந்தாள்
 ஈசான்ய மூலையிலே இருந்தாய் பெருந்தவசு
 இருந்தாய் பெருந்தவசு இடபாகம் பேறுபெற்றாய்
 இடபாகம் பேறுபெற்ற ஈஸ்வரியே மாதாவே
 காக முதுகினிலே கதம்பப்பொடி பூசிவைத்தால்
 காகமறியு மோதான் கதம்பப்பொடி வாசனையை
 கொக்கு முதுகினிலே கோமேதகம் கட்டிவைத்தால்

கொக்குமறியு மோதான் கோமேதகத்தி னொளியை
 மூலக்கன லதனில் முதன்மையாய் நின்றசக்தி
 பாலனுக்கு வந்த பார யெரிச்சல்களில்
 காலெரிவு கையெரிவு கட்டழகி வாங்குமம்மா
 குத்தல் குடைச்சலோடு குலைமார்பு நோவு
 மண்டைக் குடைச்சலோடு மாரடைப்பு தலைநோவு
 வாதபித்த திஞ்சுரம் வல்பிணியை வாங்குமம்மா
 இடுப்புக் குடைச்சலைத் தானீஸ்வரியே வாங்குமம்மா
 பித்த யெரிவுகளைப் பெற்றவளே வாங்குமம்மா
 கழுத்து வலியதனைக் கட்டழகி வாங்குமம்மா
 பத்திரியால் தான்தடவி பாரமுத் தழித்துவிடு
 விபூதியைப் போட்டு இறக்கிவிடு முத்திரையை
 வேப்பிலை பட்டவிடம் வினைகள் பறந்தோடுதம்மா
 விபூதிபட்ட தகூணமே வினைகள் பறந்தோடுதம்மா
 பஞ்சாகூரம் பட்டால் பாவங்கள் தீர்ந்துவிடும்
 பத்தென்றா விரண்டறியேன் பாலனம்மா வுன்னடிமை
 எட்டென்றா விரண்டறியேன் ஏழையம்மா வுன்னடிமை
 நாகத்தின் கண்ணையம்மா நல்லவிடை பாம்பே
 சேஷத்தின் கண்ணையம்மா சின்னவிடை பாம்பே
 பாம்பே தலைக்கணைதான் வேப்பிலையோ பஞ்சிமெத்தை
 வேப்பம்பா லுண்டவளே வேதாந்த மாரிமுத்தே
 ஐந்துநூறு பாம்புனக்கு அள்ளியிட்ட வீரசடை
 வீரசடை மேலிருந்து விமலியரே கொஞ்சமம்மா
 முன்னூறு சந்தி முதற்சந்தி யுன்னுதென்றாய்
 நானூறு சந்தி நடுச்சந்தி யுன்னுதென்றாய்
 சந்திக்குச் சந்தி தனிச்சந்தி யுன்னுதென்றாய்
 வீதிக்குவீதி நீ வெளிச்சந்தி யுன்னுதென்றாய்
 பட்டத்தழகி யம்மா படைமுகத்து ராஜகன்னி
 கன்ன புரத்தாளே காரண சவுந்தரியே
 திருவிளக்கு நாயகியே தேவிகன்ன னூராளே
 மணிவிளக்கின் மேலிருந்து மாதாவே கொஞ்சமம்மா
 விளக்கிற் குடியிருந்து மெல்லியரே கொஞ்சமம்மா
 திருவிளக்கின் மேலிருந்து தேவியரே கொஞ்சமம்மா
 கொஞ்சமம்மா பெற்றவளே கோபாலன் தங்கையரே
 சிரித்தார் முகத்தையம்மா செல்லரிக்கக் கண்டிடுவாய்
 பரியாசஞ் செய்தவரைப் பல்லைப் பிடுங்கிவைப்பாய்

மூலைவீட்டுப் பெண்களைநீ முற்றத்தி லாட்டிடுவாய்
 அரண்மனை பெண்களைநீ அம்பலத்தி லாட்டிடுவாய்
 பொல்லாத பெண்களைநீ தோற்பாதங் கட்டிடுவாய்
 தோற்பாதங் கட்டிடுவாய் தூரந்தரியே மாதாவே
 நடுவீதியில் கொள்ளிவைத்து நானறியே னென்றிடுவாய்
 கடைவீதியில்கொள்ளிவைத்துக் கடக்கப்போய் நின்றிடுவாய்
 கடியாவிஷம்போல் கடிக்கவிட்டுப் பார்த்திருப்பாய்
 தீண்டாவிஷம்போல் தீண்டவிட்டுப்பார்த்திருப்பாய்
 பாம்புகண்ணி நீலியம்மா பழிகாரிமாரிமுத்தே
 தாயேதூரந்தரியே சர்வலோகமாதாவே
 ஆறாதகோபமெல்லாம் ஆச்சியரேவிட்டுவிடு
 கடலில் முழுகியம்மா கடுக நீ வாருமம்மா
 காவோரியில்தான்முழுகி காமாட்சிவாருமம்மா
 வந்தமனைவாமுமம்மா இருந்தமனையீடேறும்
 கஞ்சாவெறியன் கனவெறியன் பாவாடை
 பாவாடைராயனைத்தான் பத்தினியேதானழையும்
 தாயாரும் பிள்ளையுமாய் தற்காக்கவேணுமம்மா
 மாதாவும் பிள்ளையுமாய் மனதுவைத்துக்காருமம்மா
 ஆத்தாளும் பிள்ளையுமாய் அன்புவைத்துக்காருமம்மா
 காரடிபெற்றவளே காலுதலைநோக்காமல்
 காசிவளநாட்டைவிட்டு காரணியேவந்தருளும்
 ஊசிவளநாட்டைவிட்டு உத்தமியேவந்தருளும்
 பம்பைமுழங்கிவர பரிமளமார்ப்பரிக்க
 சிற்றுடுக்கைகொஞ்சிவர சிறுமணிகளோலமிட
 வேடிக்கைபார்த்திருந்தாள் வேப்பஞ்சிலையாளும்
 கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள்மாரிமுத்தே
 சமயபுரத்தாளே சாம்பிராணிவாசகியே
 முக்கோணத்துள்ளிருக்கும் முதன்மையாய்நின்றசக்தி
 நாற்கோணத்துள்ளிருக்கும் நல்லமுத்துமாரியரே
 பஞ்சாஷுரப்பொருளே பார்வதியேபெற்றவளே
 அறுகோணத்துள்ளிருக்கும் ஆதிபரமேஸ்வரியே
 அஷ்டாஷுரப்பொருளே ஆனத்தமாரிமுத்தே
 நாயகியேமாரிமுத்தே நாரணர்தங்கையரே
 ஐம்பத்தோரட்சகியே ஆதிசிவன்தேவியரே
 ஆதிசிவன்தேவியரே அம்மைமுத்துமாரியரே
 பேருலகரசுகியே பெருமாளுடன்பிறப்பே

பெருமானுடன்பிறந்து பேருலகையாண்டவளே
ஆயனுடன் பிறந்து அம்மைமுத்தாய்நின்றவளே
திரிகோணத்துள்ளிருக்கும் திரிபுரசவுந்தரியே
ஆறாதரப்பொருளே அபிஷேகபத்தினியே
மூலாதாரப்பொருளே முன்பிறந்ததேவதையே
தாயேதுரந்தரியே சர்வலோகேஸ்வரியே
பத்திரியால்தான்தடவி பாரமுத்தைத்தானிற்க்கும்
வேப்பிலையால்தான் தடவி மெல்லியரேமுத்திறக்கும்
மேனியெல்லாம்தான் தடவி மெல்லியரேமுத்திறக்கும்
இறங்கிரங்குதாயாரே எங்களைக்காப்பாற்றும்மா
முத்தினுமுத்து முகத்திலிடுமாணிமுத்து
எங்கும்நிறைந்தமுத்து எல்லோருக்கும்மாரிமுத்து
பெண்ணாய்ப்பிறந்து நீ பேருலகையாளவந்தாய்
பேருலகையாளவந்தாய் பெண்ணரசிமாரிமுத்தே
நித்தம்பராமரிக்க நிஷ்டூரி நீ பிறந்தாய்
தேசம்பராமரிக்க தெய்வக்கன்னி நீ பிறந்தாய்
கிளியேந்தும் நாயகியே கிளிமொழியேதாயாரே
நித்தியகல்யாணி நீலிபரஞ்சோதி
அம்மணிபார்வதியே அணிமுத்துதாயாரே
லோகமெல்லாம் முத்தளக்கும் லோகபரமேஸ்வரியே
வெற்றிக்கொடி பறக்க விருதும்பைத்தான் முழங்க
எக்காளமுதிவர எங்குங்கிடுகிடுன்ன
பஞ்சவர்ணடால்விருது பக்கமெல்லாஞ்சுழ்ந்து
நாதசுரமேளம் நாட்டியங்களாடிவர
தப்பட்டைமேளம் தவில்முரசுதான்முழங்க
கானங்களுதிவர கவிவாணரெச்சரிக்க
சின்னங்களுதிவர சிறப்பாய்க்கொடிபிடிக்க
ஜண்டசிலார்பிடிக்கத் தனிமுரசுதானடிக்க
கொடிகள்சிப்பிடிக்கக் கொக்கரிப்பார்வீரமக்கள்
சாமரைகள்தான்வீச சந்திப்பார் வீரமக்கள்
தாரைபூரிசின்னம் ஆதரபாசமாய்முழங்க
தக்கையுடுக்கைகளும் தவிலோபம்பைகளும்
மிக்கதவுண்டைகளும் மிருதங்கம்தான்முழங்க
நன்மகுடியுஞ்சதியும் நன்றாகவுதிவர
தம்புருவீணை தக்கபடிவாசிக்க
பம்பையடித்துப்பரமேளந்தானதிர

கெண்ட்செட்டுவாத்தியமும் கிளார்னெட்டுவாத்தியமும்
கொடிவாத்தியம்புதிதாய்க் கொண்டுவந்தாருன்மக்கள்
இத்தனை வாத்தியங்கள் இசைக்கின்றார் பாருமம்மா
பார்த்துக்குளிருமம்மா பாங்கானவுன்மனது
கண்டுகுளிருமம்மா கல்லானவுன்மனது
எப்படியாகிலுந்த னேழைகளுமீடேற
கண்பாரும் கண்பாரும் காரணசவுந்தரியே
இந்திரனுக்கொப்பா யிலங்குமகமாரியே
கும்பத்தழகியம்மா கொலுமுகத்தூராஜகன்னி
சகலகுற்றம் சகலபிழை தாயாரே நீ பொறுப்பாய்
வணங்குகின்ற மக்களுக்கு வாழ்வுமிகவளிப்பாய்
ஓங்காரரூபியென்று உன்னையேதோத்தரிக்க
படவேட்டில்வீற்றிருக்கம் பரஞ்சோதிதாயாரே
ஆரறிவாருன்மகிமை ஆணிமுத்துதாயாரே
அன்புடவனமெல்லாம் அம்மாவுனைத்தொழுவார்
தேசங்களைங்கும்நிதம் தேவியைதோத்தரிப்பார்
எள்ளுக்குளைண்ணையைப்போலெங்கும் நிறைந்தசக்தி
எங்கும் நிறைந்தவளே எல்லார்க்குந்தாயாரே
அஞ்சலென்றவஸ்தமொடு அடியார்தமைக்காக்க
வேப்பிலையுங்கையில் வீழ்தியெங்குந் தூளிதமும்
கருணாகடாட்சம்வைத்துக் காக்கமகமாயிவுந்தன்
கரணாகரவிந்தமதைத் தந்தருளும் மாரிமுத்தே
உன்பேர் நினைத்தால் பில்லிபிசாசுபறந்தோடுமம்மா
தனியமும்வைப்பும் சுழன்றலைந்தோடுமம்மா
பாதாளவஞ்சனமும் பறந்திடு முன்பேர் நினைத்தால்
சத்தகன்னிமாதாவே சங்கரிமனோன்மணியே
கரகத்தில்வீற்றிருக்கும் கன்னனூர்மாரிமுத்தே
தூலங்கபாலமுடன் துய்யடமரகமும்
ஓங்காரரூபமம்மா ஒருவரறிவாரோ
மகிமையறிவாரோ மானிடர்கள்யாவருந்தான்
அடியார்தமைக்காக்கும் மந்திரநிரந்தரியே
அடியார்கள்செய்த பிழைஆச்சியரே நீபொறுப்பாய்
கோயிலடிமையம்மா கொண்டாடும்பாலகன்னான்
சன்னதிப்பிள்ளையைத்தான் தற்காரும்பெற்றவளே
உன்னையல்லால்வேறு துணை
ஒருவரையும்கானேனம்மா

வருந்துவார்பங்கில் வளமயாய்க்குடியிருப்பாய்
 பாவாடைக்காரியம்மா பராபரியே வங்குகண்ணே
 உண்ணுகின்றதேவதைகள் உடுத்துகின்றதேவதைகள்
 கட்டுப்பட்டதேவதைகள் காக்குகின்றதேவதைகள்
 இருந்துமனையிடத்திலிருந்துண்ணும்தேவதைகள்
 சாம்பிராணிதூபத்திற்குட்பட்ட தேவதைகள்
 அனைவோரும்வந்திருந்து அடியாரைக்காக்கவேண்டும்
 ஓரம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
 ஓலைப்பூமண்டபத்தில் உகந்துகொலுவிருந்தாள்
 இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்தினசிம்மாதானமாம்
 இரத்தினசிம்மாதனத்தி லிருந்தரசுதான்புரிவாள்
 மூன்றாம்படித்தளமாம் முனைமுகப்பூச்சாலைகளாம்
 முனைமுகப்பூச்சாலைகளில் முந்திகொலுவிருந்தாள்
 நான்காம்படித்தளமாம் நவரத்தினமண்டபமாம்
 நவரத்னமண்டபத்தில் நாயகியும் வந்தமர்ந்தாள்
 ஐந்தாம்படித்தளமாம் அமுத்தியசிம்மாதனமாம்
 அமுத்தியசிம்மாதனத்தில் ஆயிகொலுவிருந்தாள்
 ஆறாம்படித்தளமாம் அலங்காரச்சாவடியாம்
 அலங்காரச்சாவடியில் ஆச்சியமர்ந்திருந்தாள்
 ஏழாம்படித்தளமாம் எழுதியசிம்மாதனமாம்
 எழுதியசிம்மாதனத்தி லீஸ்வரியாள்கொலுவிருந்தாள்
 எட்டாம்படித்தளமாம் விஸ்தாரமேடைகளாம்
 விஸ்வதாரமேடைதனில் விமலியரும்வந்தமர்ந்தாள்
 ஒன்பதாம்படித்தளமாம் ஒருமுகமாய்நின்றசக்தி
 ஒருமுகமாய்நின்றசக்தி உத்தமியுங்கொலுவிருந்தாள்
 பத்தாம்படித்தளமாம் பளிங்குமாமண்டபமாம்
 பளிங்குமாமண்டபத்தில் பத்தினிகொலுவிருந்தாள்
 ஆத்தாள்கொலுவிலேதா னாரார்கொலுவிருந்தார்
 ஐங்கரனும்வல்லபையும் அன்பாய்க்கொலுவிருந்தார்
 தொந்திவயிற்றோனும்துந்திபியுங்கொலுவிருந்தார்
 குழந்தைவடிவேலன் குமரேசர்தானிருந்தார்
 தோகைமயிலேறும் சுப்பிரமணியர்கொலுவிருந்தார்
 சிங்கவாகனமேறும் தேவிகொலுவிருந்தாள்
 ஊர்காக்குங்காளி உத்தமியாள்கொலுவிருந்தாள்
 துர்க்கையோடுகாளி தொடர்ந்துகொலுவிருந்தாள்
 வள்ளிதெய்வானையுடன் மகிழ்ந்து கொலுவிருந்தாள்

பச்சைமலைநாயகியாள் பைங்கிளியாள்தானிருந்தாள்
 பூவைக்குறத்தியரும் பொருந்திக்கொலுவிருந்தாள்
 வான்முனியும்செம்முனியும்வந்துகொலுவிருந்தார்
 காத்தான்கறுப்பனோடு கட்டழகர் வீற்றிருந்தார்
 தொட்டியத்துச்சின்னானும் துரைமகனுந்தாமிருந்தார்
 மருமக்களெல்லோரும் கூடிக் கொலுவிருந்தார்
 குமாரர்களெல்லோரும் கூடிக் கொலுவிருந்தார்
 ஆரியமாலையுடனனைவோரும் வீற்றிருந்தார்
 ஆயன்பெருமா ளனந்தசயனெனும்
 மாயன்பெருமாள் மங்கைமணவாளன்
 ஐவரையுங்காத்த ஆதிநெடுமாலும்
 பஞ்சவரைக்காத்த பாரளந்தோன்தாமிருந்தார்
 கொற்றவரைக்காத்த கோபாலர் தாமிருந்தார்
 முட்டையிற்குஞ்சு மிகவறியாப்பாலகரை
 பிட்டுவளர்த்தெடுத்த பெருமாள் கொலுவிருந்தார்
 செட்டையிற்காத்த ஜெயராமர் சீதையரும்
 அலர்மேலுமங்கையம்மாளிராமர் சீதையரும்
 மங்கையோடு லட்சுமியு மகிழ்ந்துகொலுவிருந்தார்
 சீதேவி மூதேவி சேர்ந்துகொலுவிருந்தார்
 பாஞ்சாலனெக்கியத்தில் பதுமைபோல்வந்துதித்தார்
 பத்தினியாள் துரோபதையும் பாரக்கொலுவிருந்தார்
 தளராதனஞ்செயரும் தருமர்கொலுவிருந்தார்
 வாயுதேவன்புத்திரனார் மதவீமன்தானிருந்தார்
 தேவேந்திரன் புத்திரனார் தேர்விஜயன் தாமிருந்தார்
 நகுலசகாதேவர் நலமாய்க்கொலுவிருந்தார்
 கானக்குயிலழகர் கட்டழகர் வீற்றிருந்தார்
 ஐவர்களுங்கூடி அன்பாய்க்கொலுவிருந்தார்
 பட்டத்தரசியான பைங்கிளிகபத்திரையும்
 ஆயன்சகோதரியா ளாரணங்குவீற்றிருந்தார்
 நல்லதங்காள்வீரதங்காள் நல்லசங்கோதியம்மாள்
 அந்தமுள்ளசுந்தரியா ளாரணங்குவீற்றிருந்தாள்
 மலையனூர்தானமர்ந்த மாரிகொலுவிருந்தாள்
 கைச்சூலங்கபறையுங் கையிற்கபாலமுடன்
 பச்செலும்புதின்றால் பாலொழுமுமென்றுசொல்லி
 சுட்டெலும்புதின்றவளே சுடலைவனங்காத்தவளே
 அக்காளும்தங்கையரும் ஐந்திரண்டேழுபேரும்

ஐந்திரண்டேமுபேரும் இங்கேகொலுவிருந்தார்
 தங்காதுபேய்பில்லி தன்பேரைச்சொன்னவுடன்
 அங்காளீஸ்வரியும் அமர்ந்து கொலுவிருந்தார்
 தொல்லைவினை நீங்கச் சுகுணமதையளிக்கும்
 எல்லைபிடாரியரும் இங்கேகொலுவிருந்தார்
 காவலர்கள்தான்புகழக் கனகசிம்மாதனத்தில்
 காவலதிகாரி கட்டழகிவீற்றிருந்தான்
 இந்தமனைமுதலா வேழுமலையுங்காவல்
 சந்ததமுன்காவல் சாதுகுணமாரியரே
 காவல்பதனமம்மா கட்டழகுமாரியரே
 காவலுக்குள்ளே களவுவரப்போகுதம்மா
 பாராசவுக்கிட்டுப் பத்திரமாய்க்காருமம்மா
 தீராதவினைகளைத் தீர்க்கும்பராபரியே
 தாமும்பதிகளைத் தான் தற்காத்தாரட்சியம்மா
 ஏழுபிடாரியும் இசைந்துகொலுவிருந்தார்
 முத்தாலுராவுத்தன் முனையுள்ளசேவகனும்
 முற்றத்தில் வந்துநிதம் முனைந்துகொலுவிருந்தார்
 புவாடைகொங்கையென்று பூரித்துக்காத்திருக்கும்
 பாவாடைராயனும் பக்கங்கொலுவிருந்தார்
 தாட்சியில்லாசிவசங்கரியாளேது சொல்லும்
 ஆட்சியுடன் கொலுவில் அமர்ந்துகொலுவிருந்தார்
 தேவிதிருக்கொலுவில் சேர்ந்துகொலுவிருந்தார்
 ஆயிதிருக்கொலுவில் அமர்ந்தாரனைவோரும்
 மாரிதிருக்கொலுவில் மனமகிழ்ச்சியாலிருந்தார்
 வீரிதிருக்கொலுவில் வீற்றிருந்தாரெல்லோரும்
 ஆலித்துதானிருந்தார் அம்கைதிருக்கொலுவில்
 பாலித்துதானிருந்தார் பராபரியாள்தன்கொலுவில்
 கூடிக் கொலுவிருந்தார் கொம்பனையாள்தன்கொலுவில்
 நாடிக் கொலுவிருந்தார் நாரணியாள்தன்கொலுவில்
 சந்தேகம்போக்கிசாயுச்சியமடைய
 சந்தோஷமாகத் தாமிருந்தாரெல்லோரும்
 நா தழைக்கவம்மா நல்லோர்மிகவாழி
 மாடுதழைக்கவம்மா மாநிலத்தோர்மிகவாழி
 பாரிலுள்ள ஆடவரும் பாலகருமங்கையரும்
 ஆரியர்மற்றொரும யாவர்களுந்தான்படிக்க
 முன்னாளில்முத்தோர் மொழிந்தமாரிதாலாட்டை

இன்னாளில்போற்ற எழுதாயெழுத்ததினால்
 அச்சுக்கூடத்ததிபர் அனேகரிதுவரையில்
 உச்சிதமாயச்சிலிதை யோங்கிப்பதிப்பித்தார்
 கற்றொருமற்றோருங் ளிப்பாய்ப்படிப்பதற்கு
 சொற்குற்றமில்லாமல் சுத்தபிரதியதாய்
 பாரிலுள்ளோரிக்கதையைப் படித்துத்தொழுதேற்ற
 கற்றவரும்மற்றவரும் களிப்படையவாழி
 வாழிமிகவாழி வானவர்கள் தான்வாழி
 சங்கரனும்சங்கரியும் ஆறுமுகனுந்தான்வாழி
 செங்கண்மால்ஸ்ரீராமர் சீதையருந்தான்வாழி
 பஞ்சவர்களனைவரும்பைங்களியாள் துரோபதையும்
 அல்லிகபத்திரையும் அனைவோருந்தான்வாழி
 முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுந்தான்வாழி
 சொற்பெரியசோமசூரியாக்கினிவாழி
 நாற்பத்தொண்ணாயிர நன்முனிவர் தான்வாழி
 காக்கும்கருடசித்தர் வித்தியாதரர்வாழி
 சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தானவர்கள்தான்வாழி
 இந்திரனுந்தேவர்களும் எல்லோரும்தான்வாழி
 கற்பகக்காவும் காமதேனுவும்வாழி
 பற்பலதீவுகளும் பஞ்சாக்ஷரம்வாழி
 காத்தானோடுவீரன் கறுப்பன்மிகவாழி
 சங்கிலிகறுப்பன் சப்பாணிதான்வாழி
 மாடனிருளனுடன் வடுகனுந்தான்வாழி
 பாவாடைராயனுடன் பலதேவரும்வாழி
 இந்தக்கதைகேட்டோர் எந்நாளுந்தான்வாழி
 பெருமையுடன்கேட்கும் பெரியோர்வாழி
 ஊரெங்கும்கீர்த்திபெற்ற உத்தமருந்தான்வாழி
 பாருலகிலிக்கதையைப் படித்தோர்மிகவாழி
 நாரணியாள்தன்கதையை நாள்தோறும்வாசிப்போர்
 பாரினில்புத்ரபாக்கியம் படைத்துமிகவாழ்வாரே
 மாரிதிருக்கதையை மகிழ்ந்துமேகேட்டோரும்
 தேவிதிருக்கதையைத் தீர்க்காய்க்கேட்டோரும்
 பாடிப்படித்தோரும் பாக்கியத்தைத்தான்பெறுவர்
 நாடித்துதிப்போரும் நற்கதியைத்தானடைவார்
 ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
 மூங்கில்போல்குற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பார்
 மங்களம்மங்களம் மாரியம்மன்தன்கதைக்கு
 எங்கும்நிறைந்த ஈஸ்வரிக்கு மங்களம்

மாரியம்மன் தாலாட்டு முற்றுப்பெற்றது.

